

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
propriarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Tertium

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Capvt XXV. Idem Herveo Trecensi (a) Episcopo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74526](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74526)

CAPVT XXIII.

Idem (a) *Bisuntino Episcopo.*

Uis questionibus respondemus, quod clericos in (b) minoribus ordinibus constitutos, de patrimonialibus bonis habentes unde possint congruè sustentari, etsi nondum fuerint beneficium Ecclesiasticum assequuti, dummodo aliud canonicum non obstat, ad superiores poteris ordines promovere.

NOTÆ.

- (a) *Bisuntino.* Ita etiam legitur in tertia collectione, sub hoc tit. cap. 9. & in cap. xiv. de testibus, ubi extat alia pars hujus decretalis, ut jam ibi notavi.
- (b) *In minoribus.* Ex hoc textu deducitur, ad

ordines minores promovendos non egere speciali titulo beneficii, vel patrimonii; ad majores verò gradus cooptandos, debere ad titulum beneficii, seu patrimonii ordinari, jam probavi in cap. 4. hoc tit. ex quo commentatio præsens pendendum est.

CAPVT XXIV.

Idem. (a) *Episcopo Zamorensi.*

Accedens ad Apostolicam Sedem. *Et infra:* Inquisitioni tuæ taliter respondemus, quod clericus absens, per alium, vel alius magis pro ipso poterit de beneficio Ecclesiastico investiri.

NOTÆ.

- (a) *Zamorensi.* Hanc inscriptionem retinet Cujacius hic, licet Glossa marginalis emendet *Baton.* seu *Laton.* Sed licet non habeamus hanc Innocentii Decretalem inter ejus epistolæ hucusque editas, integram litteram restituere possumus, & epigraphen ex cap. final. de rapin. ubi dabimus.

procurator in his tantum præstare ministerium creditur, l. & licet 15. ff. de constit. pecun. l. quod meo 18. ff. de acquir. possess. docent Cujacius lib. 19. Pauli ad edict. in d. l. licet, & lib. 18. ob serv. cap. 2. Donellus lib. 8. comment. cap. 5. Bronchorst. cent. 3. assert. 91. Valentia tom. 1. illustr. tract. 2. cap. 8. num. 23. sive investitura in beneficio accipiat pro possessione, sive pro jure adipiscendi beneficium, poterit per procuratorem recipi, cap. olim, de rescript. argumento legis 4. ff. de donat. Probat Lambertinus lib. 2. de jure patron. 2. p. 98. art. 8. fol. 160. nec refert si dicas, posse absentem investiri de beneficio per procuratorem, vel nuncium alium pro ipso, quod in præsentibus docetur; non enim hæc duo separantur, sed conjunguntur quasi eadem: sicut nihil refert si dicas, per procuratorem causam agere, vel appellare pro alio posse, ut in l. servis ff. de appell. vel alium appellare posse per procuratorem.

COMMENTARIUM.

- Utm possessio acquiratur per procuratorem, vel domino præsentem, si præsens est, l. donationes 31. §. 1. ff. de donat. l. quod statu liber 41. §. 1. ff. de donat. causa mort. l. si procuratori 28. ff. de procurat. & domino etiam absentem, & ignorantem, l. 1. §. per procuratorem, l. possessio, 49. §. ult. ff. de acquir. possess. & dominium si cum ea conjunctum est, quærat domino scienti, quia

CAPVT XXV.

Idem *Herveo Trecenti (a) Episcopo.*

Dilecto filio nostro P. tituli S. Pudentianæ Presbytero Cat. dilectis filiis R. de Avalon. cellerario Senonen. & R. de Noa clerico procuratori tuo, auditore concessio, idem cellerarius (b) proposuit coram eo: Quod cum bonæ memoriæ G. Rhemen. (c) Archiepiscopus, tunc Apostolicæ Sedis Legatus, ad Trecent. accessisset Ecclesiam, in qua G. nepoti (d) suo præbendam concedere intendebat, cum nulla penitus vacaret ibidem, dictus cellerarius, non tam ei, quam nobis etiam cupiens in hac parte placere, præbendam, quam in ipsa obtinebat Ecclesia, in ejus manibus resignavit. Qui liberalitati ejus volens postmodum grata vicissitudine respondere, de Capitulo Trecent. assensu, præsentem quoque ven. fratre nostro Senonen. Archiepiscopo, tam præfatum nepotem suum, quam etiam cellerarium in Canonicum Trecent. instituit;

D. D. Gonzal. in Decretal. Tom. III. Pars I.

tuit: & ambobus idem Capitulum stallum in Choro, & locum in Capitulo assignavit. Quibus idem Rhemen. Archiepiscopus fructus supradictæ præbendæ tandem divi-
 dendos communiter assignavit, donec præfatus G. integrum esset præbendale stipen-
 dium assecutus, in eos qui contravenire præsumerent, excommunicationis sententiâ
 promulgatâ. Quorum receptionem generalis procurator bonæ memoriæ (e) præde-
 cessoris tui in Constantinopolitanis partibus tunc agentis, postmodum approbavit.
 Unde dictus cellerarius in eadem Ecclesia lectiones, & (f) Evangelium in hebdomada
 sua postea legisse dignoscitur; & tam Decani, quàm Episcopi electioni, & aliorum ne-
 gotiorum tractatibus, sicut Canonicus Trecent. (g) interfuit, & domum quandam per
 Capitulum memoratum obtinuit, quæ non nisi Canonico consueverat (h) asservari.
 Tu quoque cum ad eandem accessisti Ecclesiam consecratus, dictum cellerarium cum
 Canonicis aliis ad (i) osculum recepisti, cum tamen tunc temporis non nisi Canonici
 ad osculum admittantur: & eidem super prædictis non movisti per biennium qua-
 sitionem; unde petiit, ut te ab ipsius super hoc molestatione indebita compe-
 gnaremur. Verum dictus R. procurator tuus, proposuit ex adverso, quod cum idem
 cellerarius præbendam suam in præfati Rhemen. Archiepiscopi manibus resignasset,
 ipse de medietate illius nepotem suum, & de medietate alia dictum cellerarium in-
 vestivit, quam adhuc detinere præsumit, in tuum præjudicium & gravamen, non
 permittens te libere de ipsa disponere, prout ad te dignoscitur pertinere. Et licet
 ad dilectos filios Decan. & Magistros G. Cornutum Parisiens. & S. Rhemenf. Ca-
 nonicos super hoc nostræ fuerint litteræ impetratæ; cellerarius demum ad nos
 frustratoriè appellavit, ut te posset gravare laboribus, & expensis. Idem quoque
 proposuit procurator, quod cum in Trecent. Ecclesia institutus olim fuerit certus
 Canonicorum numerus, & Capituli juramento firmatus, supradictus Archiepiscopus,
 qui etsi Legatus fuisset in Teutonia, in Senonen. tamen provincia, cum eidem
 non fuerit officium legationis junctum, institutionem hujusmodi facere non po-
 tuit ut (j) Legatus: quinimò etsi Legatus in eadem Provincia extitisset; ad unicum
 tamen spirituale jus, quod vacabat ibidem, duos insimul Canonicos instituere
 sibi non licuit contra canonicas sanctiones. Nam si duo unicam præbendam habe-
 rent, id esset contra (k) Turonen. Consilium, quod præbendarum inhibet sectio-
 nem: si verò duobus in Canonicos & fratres receptis, ut tantummodo præbenda
 daretur, sub expectatione alius, contra (l) Lateran. Concilium remaneret. Præterea
 licet in Ecclesia, in qua non est certus numerus præbendarum, nullâ etiam præ-
 bendâ vacante, in Canonicum quis possit assumi, cum intelligatur ad quoddam
 jus eligi, quod ex electorum assensu de novo creatur, & cum electo in Canoni-
 cum nascitur, & desinit cum defuncto. In Ecclesia tamen, quæ determinatum
 habet numerum præbendarum, uno duntaxat individuo jure vacante, duo insi-
 mul eligi non possunt ad illud; cum hujusmodi spirituale jus dividi, seu commu-
 nicari nequeat inter eos. Quamquam interdum hi, ad quos spectat electio, de
 communi consensu augmentare valeant numerum præbendarum, quoddam jus
 spirituale de novo creando; nisi fortè statutum aliquod obviaret, quod esset jura-
 mento (m) firmatum, vel cui Sedis Apostolicæ confirmatio accessisset, hujusmodi
 clausulâ prohibitionis adjectâ, ut si quidquam contra id fieret, non valeret. Propter
 quod institutionem præfata nullam fuisse, dictus asseruit procurator, cum in
 Trecenti Ecclesia, sicut præmissum est, certus sit præbendarum numerus, quem
 Capitulum, vel Legatus augmentare minimè intendebat, vel jus aliquod de novo
 creare. Quod ex eo argui proponebat; quia non fuit unus ad vacantem præben-
 dam, & alius simpliciter institutus; sed ad præbendam unicam supradicto modo
 vacantem extiterunt ambo recepti. Sed nec Trecent. Capitulum, ad quod præ-
 bendarum collatio nullatenus pertinebat, vel dictus procurator prædecessoris tui
 receptionem hujusmodi approbare potuit, utpote contra canones attentatam.
 Tibi quoque nequaquam obfuisse dicebat, quod cellerarium præfatum ad osculum
 inter Canonicos Trecent. admiseras, vel quod aliquanto tempore super hoc negotio
 siluisti: cum tunc temporis Ecclesiæ tuæ consuetudines, & quæ in ea minus legitime
 facta fuerant, ignorares. Ad hæc autem cellerarius sic respondit: quod cum idem
 Archiepiscopus in Trecent. Capitulo suæ (n) legationis litteras legi fecerit, & ut
 Legatus eo tempore ab omnibus haberetur, an Legatus in illa provincia, fuerit, non
 debebat ulterius in dubium revocari, maximè cum tu in prædictis litteris, quas obti-
 nueras contra eum, memoratum Archiepiscopum Legatum duxeris nominandum.

Adjecit

Adjecit insuper, quod licet quis ad spiritualem fraternitatem eligi potest, in Canonico, & in fratrem, nullam etiam præbendam (o) vacante, argumentum ad hoc cujusdam epistolæ (p) decretalis inducens, in qua legitur, quod cum T. clericus, nullam in Lingonen. Ecclesia præbendam vacante, ab Episcopo & Canonicis Lingonen. supradicti Archiepiscopi judicis delegati à nobis, interveniente auctoritate, in Canonicum dicti Archiepiscopi judicis delegati à nobis, interveniente auctoritate, in Canonicum receptus fuisset & fratrem, ita quod nullius præbendæ fructus perciperet, nisi loco proximo vacaturæ. Nos attendentes, quod dictum T. in Canonicum & fratrem recipi, non occurrebat canonicis institutis; & vacaturam expectare præbendam Lateran. Concilio non esset dubium obviare: illicito reprobato, quod licitum erat, duximus approbandum. Unde cum videretur indignum, ut is qui recepturus erat in Canonicum, & in fratrem, præbendæ beneficio fraudaretur: Episcopo & Canonicis Lingonen. dedimus in mandatis, ut si res taliter se haberet, eidem T. præbendam, cum se facultas offerret, assignate curarent. Allegavit insuper, quod ab Apostolica Sede frequenter hujusmodi litteræ impetrantur, ut in Ecclesia, in qua certus est numerus præbendarum, nullam præbendam vacante recipiatur quis in Canonicum, & in fratrem, & eidem præbendam, cum se facultas obtulerit, conferatur. Idem licet Turonen. Concilium sectionem inhibeat præbendarum, nihilominus tamen Romana Ecclesia receptionem eorum qui ad dimidias præbendas assumpti sunt, in Canonicos approbando, nonnunquam sextas præbendas eis præcipit integrari. Sed ad hoc fuit ex adverso responsum, quod etsi Romanus Pontifex dimidiatam quoad temporales proventus præbendam contra Concilium Turonen. illi quandoque præcipiat integrari, cui jus spirituale vacans fuerat cum debita integritate collarum; pro eo tamen, quod ad hujusmodi jus dimidium de facto, cum de jure non valeat, est receptus, id mandare minimè consuevit, & ex plenitudine potestatis, ad unicum jus spirituale non vacans aliquem recipi, utilitate, vel necessitate pensata, valeat indulgere. Sicut de Augustino in (q) canone invenitur, qui novo modo provectus, & consecratus Episcopus, incoluini Valerio Episcopo Ecclesiæ Hipponen. accessit in Cathedra, non successit. Et sicut de non vacante præbenda, concessa tamen, & confirmata per Romanum Pontificem, cuidam clerico in Ecclesia Lingonen. & per executorem ipsius ad eandem etiam non vacantem recepto in præallegata legitur decretali. Præfatus verò Archiepiscopus, qui etsi Legatus fuisset in prædicta provincia, absque nostra saltem licentia speciali contra juris scripti tenorem, ad unicum jus spirituale, quod vacabat in Ecclesia supradicta, in qua certus erat numerus præbendarum, instituire non potuit nepotem & cellerarium supradictos; cum hoc non solummodo Turonen. sed etiam Lateranen. Concilio obviaret. Maximè cum nec novum jus creare intenderet, nec præbendarum numerum augmentare: quod inde colligitur, quia resignatione cellerarii procurata, eosdem instituit ad unicum præbendam vacantem. Unde nos his, & aliis intellectis, cellerarium antedictum, quem præfatam præbendam constituit prius liberè resignasse, ad restitutionem eorum quæ ratione supradictæ investituræ tenebat, de consilio fratrum nostrorum sententialiter duximus condemnandum, ei super præbenda ipsa, vel ejus parte silentium imponentes; ita quod per hoc supradicto G. nullum præjudicium generetur, maximè cum res inter alios acta, non noceat regulariter aliis, juxta canonicas & legitimas sanctiones. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ diffinitionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, &c. usque incursum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Kal. Maji, Pontificatus nostri anno XIII.

NOTÆ.

(a) *Tricenis.* Ita legitur in quarta collectione, sub hoc tit. cap. 1. & lib. 1. epist. Innocent. III. regest. 13. epist. 72. apud Bosquetum. Herveus iste electus fuit in Tricenis præfulem in Curia Romana à Canonicis ibidem commorantibus, ex consensu aliorum, & ahiente Innocent. III. ut refert Camvoac. in antiquis. *Tricenis*: obiit plenus virtutibus anno 1223. Cujus animi dotes, & tempus Præfatus satis exprimitur hoc epitaphio ejus sepulchro apposito.

*Præsul Tricenis, prius autem Parisiensis;
Verbi jam Domini Doctor, de corde Morini:
Paupere gente satius jacet Herveus hic timentis
latu:
Cilicium, chorda, testenta, lamina ferri.
Cum corde volti facium me ad sidera ferri.
Anno millesimo, bis centenoque, viceno
Terno, cum reddo polo spiritum, ossaque solo;
Anno septeno deno quoque Pontificatus,
Et sexto nonas Julii transigro beatus.
De Tricenti Ecclesia jam plura notavi in cap. 6.
de consue.*

O 4

(b) Celleræ

2. (b) *Cellerarius.*] Cellerarius, seu Cellarius dicitur, qui penitus Ecclesie asservando, & dispensando præponitur, cuique tritici, & vini dispensatio commissa est. Concilium Francoford. can. 13. ibi: *Ut cellarius in monasteriis avari non eligatur.* D. Benedictus cap. 31. *sua regula*, ibi: *Ut cellerarius monasterii eligatur de congregatione.* Fructuosus Episcopus cap. 6. *sua regula*: *Eligatur cellerarius bonæ pietatis, probatus, quem communis elegerit collatio.* Capitulum cum ad monasterium, de *statu monac.* lex *nominatum*, ff. de *manuum. testam.* ibi: *Dispensator meus cellarius meus.* Quo sensu in l. *quæstionum*, ff. de *instrum. legato*, cellarius dicitur qui præpositus est, ut rationes salvæ sint: notantur post Meursium, Brissonium, & alios Lexicographos Petrus Gregor. lib. 15. *synag.* cap. 40. num. 6. Alberic. in *dist.* verbo *Cellarium*; hodieque in aliquibus Ecclesiis Cathedralibus, & passim in monasteriis eligitur unus ex aliis, qui cellario præponatur, vulgò appellatur *Cellerero*, de quo in præfenti, & in *disto. cap. cum ad monasterium.* De eo agunt Benedictus Eftenus, lib. 3. *disquisit. monast. tract. 7. disquisit. 4.* Cæsar. de *Eccl. hierarch. quest. 2. præm. §. 5. n. 15.*
3. (c) *G. Rbemensis.*] Præfuerunt huic Ecclesie temporibus Innocentii duo G. unus Guillelmus ad Albatmanus dicitur, filius Theobaldi Campanie Comitis, qui Cardinalis creatus, ut Legatus missus fuit in Galliam à Lucio III. alter Guido, Abbas Clarevallensis, de quo Innocentium hic agere notavit Besquetus in *præfenti*, non levi ductus fundamento, nam Guido in Germaniam missus fuit, ut legitur in *chron. Belgico*, anno 1200. ibi: *Guido Abbas Cisterciensis, cum quibusdam Abbatibus Romam proficiscitur.* Et non multo post: *Papa Innocentius fecit eam Episcopum Cardinalem Præfatum, & misit in partes Alemannia Legatum.* Idem apud Cæsarium Micæum in *chronico*, Cisterc. De eo agit Illustr. Manrique tom. 1. *annal. Cisterc. in serie Abbatum Clareval.* anno 1202.
- (d) *Nepoti suo.*] Ex fratre videlicet, ut communiter nepotes à patris appellantur: notavi in *cap. 2. de arbit.*
- (e) *Prædecessoris sui.*] Garnerii videlicet, qui electioni Franci Imperatoris interfuit, & suffragium dedit, decessitque anno 1193. ut referunt Camuzat. & Chenu in *Ecclesia Tricaf.*
4. (f) *Et Evangelium.*] Quod proprium Canonicorum est in illis Ecclesiis, ubi usus invaluit, ut presbytero celebrante tantum Canonici Epistolam, & Evangelium legant, ut probat Barbosa de *Canonicis cap. 34. per totum*, & in *summa Apostolicæ collect. 92.*
- (g) *Interfuit.*] Canonicus enim eo ipso, quod Canonicus est, omnia hæc munia obire potest, si factis ordinibus initiatus est. Barbosa de *Canonicis cap. 37. per tot.*
5. (h) *Consueverant assignari.*] Sunt domus claustrales, quæ aliis, quàm Canonicis dari non possunt, quæ Canonicorum vocantur, & plenâ gaudent libertate, ex concessione Hugonis Comitis Trecentis, anno 1104. apud Camuzat. ibi: *Dedit igitur Ecclesia Trecentis Beati Petri, & sancti Salvatoris libertatem domorum Canonicorum, videlicet ut nemo presumat eas deinceps violare.* De eis agerimus in *cap. 1. de immuni. Eccl.*
6. (i) *Ad osculum.*] Varia genera osculorum legitur in utroque iure, & apud bonæ notæ Interpretes; alia enim sunt honoraria, quæ videlicet manibus, seu pedibus Imperatorum insignuntur, de quibus, & purpura adoratione, agitur in l. 1. *C. de Comitibus & Tribun.* lib. 12. l. 4. *C. de Consulibus*, l. 1. *C. de præpositis sacri cubic.* l. 1. *C. de domest.* & *proiect.* l. 1. *C. de silentiar.* l. si quis servum 7. *C. qui militare non poss.* l. ult. *C. de Palatinis sacr. largit.* l. 2. *C. de priviil. scholar.* l. 1. *C. de apparitor.* *Prof.* *Orbis*, lib. 12. l. *vestituenda* 6. *vers. ad hac*, *C. de advocat. divers. jud.* l. 2. *C. de Fabricensibus*, lib. 11. & ex Theodosiano codice præter has ipsas constitutiones, quæ in illo extant, l. *ann. de imaginibus Imperialis*, l. 4. l. *præfectura* 8. cum l. *sequenti*, l. *prætor* 16. de *divers. offic.* l. *quisque* 70. de *Decret.* Quibus illustrandis in communi, de eo more, & jure multa post alios Pineda, Vafquius, Brissonius, Bificiola apud nostrum Solorzanum in *memoriali pro præcedentia Consilia Indiarum*, num. 9. & 10. & in *pereridito opusculo de honorariis Senatoribus*, num. 316. & *segg.* Novatinus in *Agno Eucharist.* lib. 5. 61. Bulengerus de *Imperat.* lib. 3. cap. 15. ac præter eos, & præ aliis Lypsius lib. 2. *electorum*, cap. 6. Jacobus Durantius *Cassellius* lib. 2. *var.* cap. 16. Salmastius ad *Scriptores histor. Ang.* pag. *notarum* 319. & 440. Demisterus ad *Rosinum* in *Paralip.* lib. 3. *antiquæ. cap. ult. ad finem.* Henric. Salmut. ad *memorab.* *Pancirola*, 1. p. *tit.* 46. Philippus Rubenius lib. 2. *elector.* cap. 4. Jann. Mellerus Pamelius in *specilegio ad Noviam Marcel.* in *voce Saniter.* *Turturetus de nobilit.* lib. 2. cap. 7. Carranza post *librum de partu*, ad l. 3. num. 2. *C. de posth. her. insti.* Ant. Sargentes in *Neap.* *instr.* lib. 1. cap. 21. Zerda in *advoc. sacr.* cap. 163. numer. 11. & cap. 177. numer. 7. Græthlerus 1. *rom. de sancta Cruce*, lib. 1. cap. 53. Serarius ad *lib. Esther.* 2. p. *quest.* 3. & in *Judib.* cap. 19. *quest.* 3. Aloysius Navarinus 1. *rom. elector. sacr.* lib. 2. cap. 70. & *segg.* Andreas Pintus in *specilegio sacro*, tom. 1. cap. 40. Benedictus Pererius in *Genesis* tom. 3. cap. 18. num. 7. & cap. 23. num. 25. & tom. 4. ad *capit.* 33. num. 2. Joannes Lorinus ad *Psal.* 2. *vers.* 12. *Oscula amica usitata fuerunt, tam apud Judæos, quàm apud Gentiles.* De ludæis constat ex pluribus sacre pagine locis, *Matthæi cap. 26. vers.* 48. & *seq.* *Exodi cap. 18. vers.* 7. *Regum lib. 2. cap. 14.* *Tobitæ cap. 7. & 9.* Apud Romanos adeo usitata fuerunt, ut Tiberius ea inhibuisset, ut latè illustrat *Pancirola* lib. 2. *var.* cap. 94. & *lib. 1. memorab.* n. 46. ubi plura Salmut. P. Pinto in *specileg.* lib. 1. cap. 40. Petrus Gregorius lib. 13. de *republica*, cap. 18. & *lib. 8. synag.* cap. 8. Savaus ad *Sidonium* lib. 1. *epistol.* 11. A. Guibertus cap. 4. *Polyx.* Lypsius lib. 2. *elect.* cap. 6. Bulengerus lib. 1. de *Imperat.* cap. 12. Demisterus ad *Rosinum* lib. 3. cap. 33. Titæ ad *Alex.* lib. 2. cap. 19. Sunt etiam oscula sancta, & charitativa, quæ fideles primis Ecclesie temporibus invicem dabant, in tesseram communionis, & promiscue fidei. Tertul. lib. 2. ad *uxorem*, ibi: *jam verò alicui fratrum ad osculum convenire, dicebatur osculum sanctum: quia pietatis, & charitatis pignus erat; dabaturque sub ea formula, Pax tecum; quâ sinebatur sacra Synaxis; undepacis concludentis signaculum dicitur in cap. *pacem* 9. de *consec. dist.* 2. juxta illud Apostoli ad Romanos cap. 16. *vers.* 16. & 1. ad Corinth. cap. 16. *v. 20.* *Salutate invicem in osculo sancto; juncto canone 19. Synodi Laodic. Unde illud sibi invicem dabant tempore sacre communionis**

munitionis. D. Gregorius *lib. 3. dial. cap. 37.* Omnes sibi met pacem dederunt, corpus & sanguinem redemptoris acceperunt. Quare conjunguntur in canone 12. Concilii Alstiod. Non decet mortuus, nec Encharistiam, nec osculum tradi. S. Ferreol. *cap. 25.* sua regule. Statuimus hujus culpareum; communionem Dominicam, & osculum fratrum non habere; ut probant Albalpineus *lib. 1. observat. cap. 17.* Cerdà *in advers. sacr. cap. 151.* Menardus *in notis ad Sacram. D. Gregorii, fol. 377.* & ad concordiam regul. *fol. 1021.* Cresolius *lib. 4. mystag. cap. 6. sect. 2.* Vivat. *in apparatus ad Flaccum Dextimum, §. 9.* Serlogus *tom. 2. in Cantica, vestig. 1. sect. 2.* Petrus Gregorius *in præf. decret. num. 28.* Baconius *anno 45. num. 7.* Theophilus *tom. 17. de religioso sordato, in princ. fol. 189.* Etiam dabatur tempore baptismi, ut probat Vicecomes *de ritibus baptismi lib. 5. cap. 2.* item tempore sacræ ordinationis, Hallietius *de sacr. elect. sect. 8. cap. 11.* Plura de his osculis charitativis ultra proximè laudatos congerunt Baptista Cafalius *de sacris christianorum ritibus, cap. 59.* Cironius *lib. 1. obs. cap. 14.* Lantidmeter. *lib. 2. de veteri clerico, cap. 81.* Illustr. D. Franc. Ramos *in syntag. ad Alexand. VII. propos. 1. num. 93.* De hoc osculo amabili, seu charitatis accipiendus est præfens textus; olim enim, sicut & hodie, observabatur ut tempore adceptæ possessionis præbendæ, seu beneficii ad osculum reciperent novum fratrem ceteri Canonici, *cap. cum olim 12. de privi.* unde in præfenti specie Canonici probare intendunt se in possessione præbendæ esse, ex eo quod ad osculum receptus erat in Ecclesia Trecenti.

(i) *Vi Legati.* De potestate Legati circa beneficia conferenda in provincia suæ legationis, plura congesti *in cap. dilecti, de offic. Leg.*

(k) *Turonense Concilium.* De quo *in cap. majoribus 8. hoc tit.*

(l) *Lateran. Concilii.* De quo agitur *in cap. 2. de concess. præbend.*

(m) *Juramento firmatum.* Covarruvias *in cap. quamvis, 2. p. §. 1. num. 11. de pactis in 6.* existimat Canonicos non potuisse revocare statutum hoc, quia confirmatum erat à Pontifice in favorem Ecclesiæ: sed doctè eum reprehendit Anguianus *lib. 3. de legibus, cap. 5. num. 11.* Eà ergo sententiâ omisâ, verius dicendum est, in præfenti casu Canonicos non posse augere numerum Canonicorum, contra statutum à se juratum, quia actus celebratus contra proprium juramentum est ipso jure nullus, ut pluribus relatis docet Sanchez *lib. 3. summa, cap. 12.* & si confirmatum fuit à Pontifice tale statutum, etiã mutari non poterat, quia actus gestus contra statutum habens clausulam decreti irritantis, etiã editam in favorem ipsorum, est nullus ipso jure, ut probat Anguianus *d. cap. 5.* De hac facultate augendi, vel minuendi numerum præbendarum, egi *in cap. cum M. de constri.*

(n) *Legationis litteras.* An Legato credatur, nisi editis suæ legationis litteris, exposui *in cap. cum in iure, de offic. deleg.*

(o) *Præbenda vacationis.* Ut probavi *in cap. 1. hoc tit.*

(p) *Decretalis.* Quæ reperitur supra *in cap. dilectus, hoc tit.*

(q) *Canonic.* Cap. non autem 12. 7. 9. 1.

(r) *Maximè cum res.* Regulam hanc exposui *in cap. penult. de re judic.*

Commentarium hujus textus petendum est ex traditis supra *in cap. majoribus:* & adducendis *in cap. 2. de concess. præbend.*

CAPVT XXVI.

(a) Idem V. Episcopo.

VAcante quadam in Ecclesia tua præbendâ, duas ex ea constituens, ad illas de assensu Capituli tui duos Canonicos assumpsisti, quorum altero apud Sedem Apostolicam viam universæ carnis ingresso, præbendam, quam defunctus habuerat, quidam clericus Hippolytus nomine fuit auctoritate Sedis Apostolicæ assensus. Verùm cum idem H. te super integritate præbendæ per quasdam nostras litteras inquietet, & alius idem jus adversus te se habere proponat, quid facere debeas postulasti per Sedem Apostolicam edoceri. Super quo fraternitati tuæ duximus respondendum, quod cum Turonen. statuta Concilii sectionem inhi beant præbendarum, teneris utrique de iis, quæ vacare contigerit integrare præbendam, nisi forte rationabili causâ de vacante præbendâ prædictâ duæ fuerint constitutæ, ac tot sint utriusque preventus, quod per utramque sit utrique provisum in beneficio competenti.

NOTÆ.

(a) *Dem.* Ita etiã legitur in quarta collectio-
ne, sub hoc tit. cap. 3. id est, *Uratilaviensi E-*

*piscopo, ut habetur lib. 5. epist. ipsius Innocentii III. registr. 16. epist. 166. ex quo registro eam restituo. De Uratilaviensi Ecclesia egi in cap. 27. de re-
scriptis.*